

QUÆSTIO II.

Quænam sint species delictorum carnalium?

15 R ecensitæ fuerunt in hoc cap. à numer. 22.

Accenseri meretur I. lenocinium, quod juxta descriptionem Ursagæ Instit. Criminal. lib. 2. tit. 5. num. 38. est cooperatio exercita, alienæ libidini exercendæ, quæstus gratiæ.

16 Dicitur: exercita, id est, sapientia repetita: quia, ut sicut idem Author num. 40. ad hoc delictum requirit actuum frequentia; nisi agatur de patre, matre, & marito, qui etiam, si semel permittant filiam & uxorem alterius libidini inservire, lenones dicuntur ob maiorem obligationem, quam habent earundem pudicitiam conservandi. Vid. Lex lege 2. §. 2.**17** & seqq. ff. ad L. Jud. de Adulter.

Commititur hoc crimen non raro à Cauponibus & balneariis, qui foeminas in capona vel balneo retinent sub praetextu inserviendi, sed in effectu, ut viris se prostituant, quibus servititia ministrant l. art. 4. §. 2. ff. de his qui non infam. l. palam 43. §. 6. & seqq. ff. de R. N.

18 Committitur etiam ab iis, qui domum, viridarium, aut villam accommodant ad committendum adulterium vel stuprum l. auxili.**19** liam 37. §. 1. circa fin. ff. de Minor.

Poena illius de Jure Communi est ultimum supplicium juxta Nov. 14. in prefat. §. 1. quæ in Nemesis Carolina art. 122. confirmatur in casa,

quo parentes suos liberos, aut mariti suas

20 uxores quæstus causâ prostiuntur.

Blumacher ibid. in comit. num. 1. ubi in num. seqq.

exceptiones facit, si nullum exinde lucrum senferint; aut si mulieres conniveant & dissimilulent adulteria, à maritis perpetrata; aut si consuetudo locorum habeat, ut poena capitalis non dictetur; aut si ipsum adulterium ex consuetudine non coercentur poenâ gladii, ne gravius vindicetur minister criminis,

quam ipse principalis delinquens.

Accensentur II. Varii coitus, ex persona-

rum qualitate majorum turpitudinem haben-

tes, ut si Christianus cum foemina Judea vel

Turca, aut è converso, commisceatur per l.

§. quis 6. Cod. de Iudeis.

Si tutor curator

virginem sibi concreditat cognoscat l. un.

Cod. §. quis eam enjus tutor fuer. corrup.

Si 23 mulier cum proprio suo servo seu mancipio

(cujus fortis hodierni homines proprii in ri-

gore non censemur) commisceatur l. un. Cod.

de Mulieribus, qua se propriis servis &c.

Si 24 custos carceris cum foemina incarcera-

etiam si meretrix fuerit, congregariatur arg. No-

vel. 134. cap. 9. in fin. in verb. ut non per hujus-

modi occasions inveniantur circa castitatem injuriata &c.

Si ipse Magistratus seu Jux. 25 ejusmodi incarceratam vel aliam coram se

conventam mulierem sub promissione libera-

tionis aut favorabilis lentiæ vitiaverit. D.

Frölich à Frölichburg in Comment. ad Constit.

Criminal. p. 2. lib. 3. tit. 7. sub num. 6.

Si 26 quis cadaver defunctæ mulieris fœdaverit,

utpote quem sepulchri violati reum, & poe-

nis, in hujusmodi violatores constitutis, ob-

noxium pronuntiat cit. Author num. 2. ac in

r. t. recensitorum scelerum poenam examinat;

denique si quis Monialem seu Virginem DEO 27

consecratam violaverit, de cuius supplicio

quidem jam actum in pref. cap. num. 51. & seq.

memorabile tamen videtur, quod docet Ursaga d. lib. 3. tit. 5. num. 51. quod nempe ad

evitandum præjudicium Monasteriorum; &

detrimentum honoris familiarium, prudentes

Antistites aliquando similia delicta relinquunt

impunita, injunctâ solùm poenitentia saluta-

ri Moniali delinquenti, & sub gravissimis

poenis oretenuis imposito signo aliis Mo-

nialibus.

QUÆSTIO III.

Quot modis committatur crimen falsi?

29 Quatuor modis id committi, videlicet di-

cto, scripto, facto, & usu, liquet ex hoc

cap. à num. 76. Ad dictum refert Ursaga In-

stit. Criminal. lib. 2. tit. 5. num. 9. falsam rela-

tionem alicuius nuntii, adeo tamen, ut ad

poenam decernendam requiratur, quod nuntius

fuerit pecunia corruptus.

30 Ad scriptum referuntur plura exempla.

I. quando quis falsum testamentum scribit,

aut subscribit, aut sibi ipsi contra voluntate

testatoris legatum adscribit §. item lex 7.

Instit. de Publ. Jud. l. pena 1. §. 7. ff. ad L. Cor-

nel. de Fals.

II. quando aliquis copiam, ab originali diversam, vel articulum quen-

dam, suo fonti non correspondentem, trans-

scribit cap. cùm venerabilis 6. §. intelleximus de

Exception. III. quando quis alienam ma-

ras, attestations, aut instrumenta, scribendo

aut sigillando juxta l. qui nomine 25. ff. ad L.

Cornel. de Fals. & Ordinat. Criminal. art. 112.

Ad factum reducuntur alia & multa exem-

pla. I. si scripturæ, instrumenta, testamen-

ta, libri surripiantur, supprimantur, occul-

tentur l. pena 1. §. 4. ad L. Cornel.

II. si 34 quis falsum partum supposuerit, ac foemina

foetum, ex alia susceptum, suum esse finxerit

l. cùm suppositi 10. Cod. a. t.

III. si quis 35 mensuram, pondus, merces, vinum, cerevi-

siam &c. falsificaverit, & pro re justa distra-

ixerit. Ord. Crim. art. 113.

IV. si quis 36 alias literas, quibus maximè fovetur &

continetur humana fides & societas, ape-

ruerit per cap. cùm olim 33. de Off. & Pot. Jud.

deleg.

Idque à fortiori procedit in Magi-

stris & officialibus postarum, qui, cùm pu-

blicam

Utrum Astrologiæ professio in crimen incidat? 253

blicam spondeant fidem, eam frangendō gra-
vissimè peccant. Ludovicus de Ameno de
Delict. & pén. tit. 6. §. 2. num. 19. Ursaga
cit. lib. 2. tit. 5. num. 28. apud quos, uti &D. Blumacher ad Ord. Crim. art. 111. & seqq.
nec non à Frölichburg ad eand. Ordinat. p. 2.
lib. 4. tit. 18. ampliora de crimen falsi & ejus
punitione videri posunt.

CAPUT III.

De Delictis Extraordinariis.

SUMMARIUM.

1. & seqq. Num Astrologiæ professio in crimen in-
cidat? Aliquot textus pro sententia affirmante.
7. & 8. Et de hac intelliguntur textus adversi.
9. & seqq. Num alchimia sit delicto obnoxia?
Rationes dubitandi. 12. & seq. Rationes negan-
tis similiter non est pernicioſa. 6. Est verò dete-

QUÆSTIO I.

Utrum Astrologiæ professio in crimen incidat?

1. **D**ubium enascitur ex l. art. 2. & l. nmo 5. Cod. de Malef. & Mathemat. in quarum priori Imperatores Dioclet. & Maximin. artem gemotriæ quidem commendant; ars autem mathematica, inquit, damnabilis est & interdicta omnino; in posteriori Constantin. & Julian. nemo, ajunt, a sufficem consolat, aut mathematicum, nemo ariolum; angurum, & yarum privata confessio contineat &c. Quibus adstipulatur D. Augustinus in cap. iijur. I. XXVI. q. 3. ibi: hi sunt, qui vulgo mathematici vocantur, cujas superstitionis genus constellatio-nes latini vocant, id est, notaciones Syderum, quomodo se habeant, cùm quisque nascitur. Primum autem iisdem stellarum interpres Magi nuncupabantur, sicut de his legitur in Evangelio, qui natum Christum annuntiaverunt. Postea hec nomine soli Mathematici ditti sunt; cujas artis scientia usque ad Evangelium fuit concessa, ut Christo edito nemo exinde nativitatem alicujus de Cœlo interpretare.
4. Verum distinguendum est inter Astrologiam & Astronomiam simpliciter tales, & Astrologiam judicariam. Nam Astronomia simpliciter talis & secundum se considerata, quatenus mentitur & observat motus corporum cœlestium, non solum vetita non est, sed maximè commendatur, & necessaria est in Ecclesia Catholica ad regulandum Calendarium pro Officio Divino, celebrando Paschate, colendisque Festivitatibus mobilibus. Econtrà Astrologia judicaria, quæ ex posi-

tione Astrorum conjicit, quid ex causis co-

lestibus in hæc inferiora possit causari, est quidem etiam laudabilis & utilis, si purè se con-

tineat in prædictione eventuum naturalium, præfertim in Medicina pro præscribendis phar-

macis; in agricultura pro serendis seminibus, aut plantandis arboribus; in Navigatoria pro

dignoscendis aëris mutationibus: at, ubi se extendit ad prædicenda futura contingentia, quæpendent à libera voluntate humana, in

quam influxus Syderum vim nullam habet, omnino illicita, & in textibus, citatis ànum. I., graviter interdicta est. Latè & exactè Ludovicus de Ameno de Delict. & Pén. tit. 6. §. 5. num. I. & seqq. Et hi Astrologi sunt illi Mathematici, de quibus a. t. in Cod. inscriptus est: assumperunt enim titulum hunc, ut sub specioso nomine scientiæ realis & verè nobilis, id est, Matheseos seu Mathematicæ, magos suos venditarent, prout notat Gothofredus ad l. Mathematicos 10. Cod. de Episcop. ad lit. b.

Quod ipsum intellexit S. Augustinus, dum in d. cap. illud. 6. XXVI. q. 2. ne-

que illi, ait, ab hoc genere superstitionis pernicioſe segregandi sunt, qui olim Genethliaci propter na-

talium dierum considerationes, nunc autem Ma-

thematici vocantur. Nam & ipsi, quamvis ve-

ram stellarum positionem, cùm quisque nascitur,

conscientur, & aliquando etiam perveſtigent, ta-

men quid inde conantur, vel actiones nostras vel actionum eventua prædicere, nimis errando, & vendunt imperitis hominibus miserabilem servitutem.

QUÆSTIO II.

Utrum alchimia delicto & pénæ sit obnoxia?

1. Tā concludendum suader Extravagans spon-
des de Crimine Falsi inter commun. ubi fanci-
tur, ut, quicunque aurum vel argentum per al-
chimiam fecerint, vel fieri fecerit mandave-
rint, vel ad hoc scienter (dum id fieret) facien-
tibus ministraverint, aut scienter vel auro vel ar-

gento usi fuerint, vendendō vel dandō in solutum,

verum tanti ponderis aurum vel argentum pén-

a in ferre cagantur in publicum, pauperibus

erogandum, quanii alchimicum existat; perpetua

infamie nota in facientes aurum vel argentum

alchimicum, aut ipsos scienter utentes statu-

tā.

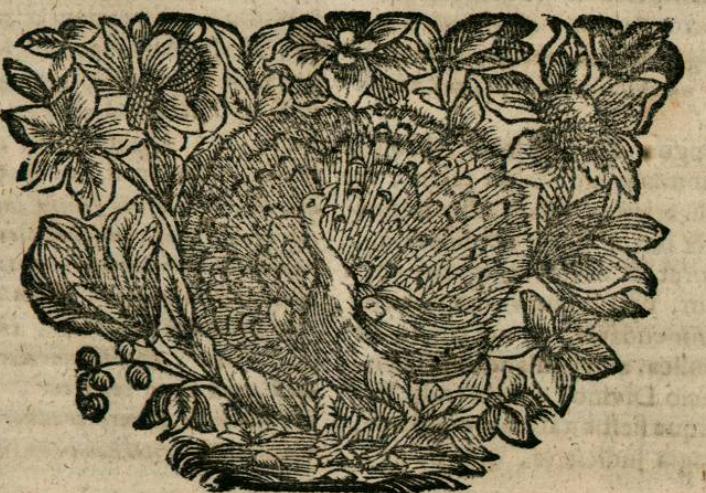
li 3

10. *Quod si ad prefatam penam pecuniariam exsolvendam delinquentum ipsorum facultates non sufficiant, poterit discreti moderatio. Iudicis penam hanc in aliam (puta carceris, vel alteram, juxta qualitatem negotii, personarum differentiam, aliasque attendendo circumstantias) commutare. Igitur vero, qui scienter adulterinam ex auro vel argento alchimico cudent seu fundunt, aut cudi seu fundi faciunt monetam, perpetuo infames, & bona ipsorum carceri deferenda esse, in cit. Extrav. constituitur; & si Clerici fuerint delinquentes, ipsi ultra predictas penas, privari iubentur beneficiis habitis, & prorsus reddi inhabiles ad habenda. Sunt enim vero non pauci, qui sentiunt, alchimiam esse artem sine arte, cuius principium mentiri, medium laborare, finis mendicare; quive cum Eymérico in suo Directorio Inquisitionum putant, Alchimistas esse Necromantas, à fide deficere, Dæmoni cultum adhibere, ut ejus ope & opera aurum vel argentum fabricent.*

11. *Verum, ut differit Ludovicus ab Ameno tit. 6. §. 4. num. 7. dura nimis est censura, per quam omnes illi Actistæ, tanquam cultui dæmonis addicti præscribuntur: hoc enim de omnibus universaliter censere, temeritatem sapit; præsertim cum omnes hujus artis proceres scribant, inventionem lapidis philosophici (quod mediante perficiunt metalla usque*

ad veri auri coctionem) esse donum DEI, & petendam à DEO, qui tale donum non confert nisi ipsum timenti, & non habenti avitatem divitiarum, sed purum desiderium, iuvandi proximum. Hinc est, quod inter hujus artis Magistros habetur B. Albertus Magnus Ordinis Prædicatorum, quinon minori sanctitate quam doctrinâ floruit; Raymundus Lullus tertii Ordinis S. Francisci, qui in Africa pro fide occisus fuit; Basilius Valentinus, devotissimus Monachus Benedictinus; Nicolaus Flamellus Gallus, qui omne aurum, quod hâc arte paravit, eonsumpsit in fundandis hospitalibus ac locis piis, ut multos taceam. Hæc Ameno; qui in num. seq. 14 advertit, in cit. Extravag. sub memoratis pœnis tantummodo prohiberi alchimiam, quando argentum aut aurum conficitur ad cundam monetam, ut tanquam instrumentum deseriat commercio humano & contratiibus civilibus; non autem artem ipsam esse proscriptam, neque auri argenteive confectionem ad alios usus, v. g. ad facienda vasæ, quæ ad speciem videantur aurea vel argentea. Et hoc passim sit, videntibûs, scientibûs, & tolerantibûs principibus, quorum effet, artifices punire, si ars ista foret illicta.

Ut in omnibus glorificetur DEUS.

IN.

INDEX RERUM ET VERBORUM, IN HOC SUPPLEMENTO CONTENTORUM.

Numerus primus indicat paginam; secundus indigit notam marginalem.

A.

Abbas.

DE Benedictione Abbatum constitutio no-

va. 66. 173. & seq.

Abbas non-benedictus ex privilegio ordines mi-

nores conferre potest. 79. 5. & seq.

Abbes exempti & Generales Ordinum ad

Concilium generale vocari solent. 94. 58.

Tres Abbates Cassinenses unum habent suffra-

gium in Concilio Tridentino. ibid. 59. Alii

etiam intervenire possunt, sed sine voto. ibid.

60.

De Nomine Abbatum Regularium. 101. 8. & 9.

Abbes habent jurisdictionem ordinariam.

102. 10. & seq.

An Abbates nullius possint cognoscere de causis

matrimonialibus? 115. 7. Affirmativa de-

fenditur. ibid. 8. & seqq.

Abbatibus inferioribus causæ matrimoniales à

Curia Romana committi haud solent. ib. 13.

Bene vero Abbatibus nullius. ibid. 14.

Abbatia.

Sine consensu S. Pontificis nequit erigi nova Ab-

batia. 155. 13. & 14. Nisi antiqua restitu-

tur. 156. 15. Aut subiiciatur Capitulo Ge-

nerali, sicut mutabilis. 156. 16.

Abbatissa.

Abbatissæ possunt habere jurisdictionem ex pri-

vilegio. 102. 21. Possunt assumere Capel-

lanos sine collatione tituli. 102. 22. & seq.

Ex privilegio Apostolico jus institutionis ac-

quirere possunt, ut nomine Papæ exerceant.

103. 24. Non tamen institutionem autho-

rizablem. 103. 25.

Quâ ratione obtinere possint territorium sepa-

ratum. 103. 26.

Actio.

Quomodo actiones legis distinguantur ab acti-

bus legitimis? 105. 1. 2.

Actiones mixta quenam sint? 111. 5. In quo

foco instituenda. 111. 6. & seq.

Editio actionis fiebat quadruplici modô. 120.

2. & seqq.

Appellatio.

Decretum Concilii Tridentini circa appellatio-

nem in causa visitationis. 143. 1. Quotun-

dam illata doctrina. 143. 2. Opinio aliorum

de appellatione in causa visitationis non sub-

lata. 143. 3. & seqq.

Ap-

Urum Virgines Anglicæ sint verè Regulares?

149. 1.

Earum Regula à Clemente XI. approbata. ibid.

2. Non vero institutum. ibid. 3.

Non sunt verè Regulares. ibid. 4.

S. S. Apostoli.

Quare in lege novæ leges veteris testamenti ob-
servarunt: 24. 12.